

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 420/2026
28.04.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Вуковић, председника већа, Јасмине Васовић, Слободана Велисављевића, Светлане Томић Јокић и Александра Степановића, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350. став 3. у вези става 2. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Марка Штамбука, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Пироту К. бр. 22/25 од 31.10.2025. године и Апелационог суда у Нишу 12 Кж1. бр. 20/26 од 11.02.2026. године, у седници већа одржаној дана 28.04.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Марка Штамбука, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Пироту К. бр. 22/25 од 31.10.2025. године и Апелационог суда у Нишу 12 Кж1. бр. 20/26 од 11.02.2026. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Пироту К. бр. 22/25 од 31.10.2025. године, окривљени АА, оглашен је кривим да је учинио кривично дело недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350. став 3. у вези става 2. Кривичног законика за које је осуђен на казну затвора у трајању од 2 године, у коју се урачунава време проведено у притвору од 25.11.2024. године, па до упућивања окривљеног у завод за извршење кривичних санкција, али најдуже док не истекне време трајања казне изречене овом пресудом. Истом пресудом окривљеном је изречена мера безбедности одузимање предмета извршења кривичног дела ближе наведених у изреци првостепене пресуде и окривљени је обавезан да сноси трошкове кривичног поступка о чијој висини ће суд одлучити накнадно посебним решењем.

Пресудом Апелационог суда у Нишу 12 Кж1. бр. 20/26 од 11.02.2026. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА и пресуда Вишег суда у Пироту К. бр. 22/25 од 31.10.2025. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног, адвокат Марко Штамбука, због повреде закона из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, са предлогом да

Врховни суд усвоји поднети захтев за заштиту законитости, побијане пресуде преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе да је извршио кривично дело које му је стављено на терет или да побијане пресуде укине или само другостепену пресуду и списе предмета врати првостепеном или другостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП), и у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцене навода изнетих у поднетом захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је недозвољен.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву за заштиту законитости наводи да је побијаним пресудама учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, односно да се правноснажне пресуде заснивају на незаконитом доказу и при том као незаконит доказ означава записник о саслушању окривљеног пред Вишим јавним тужилаштвом у Пироту и налаз и мишљење судског вештака за информационалне технологије Бојана Комарице. Међутим, приликом образлагања у чему се незаконитост ових доказа огледа, бранилац најпре оспорава доказну снагу вештачења судског вештака информационалне технологије Бојана Комарице, те указује да овај налаз није изнет тачно и потпуно, да је сачињен паушално, супротно правилима струке и без адекватног разматрања предмета, а којим наводима бранилац овај доказ не оспорава ни по начину прибављања, ни по својој садржини, већ суштински указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и учињену повреду закона из члана 440. ЗКП.

Поред тога, указујући на записник о саслушању окривљеног пред Вишим јавним тужилаштвом у Пироту као на незаконит доказ, бранилац наводи да је окривљени своју одбрану изнео у присуству преводиоца ББ, који није заклет судски преводилац, а том приликом није положио заклетву, којим наводима бранилац указује заправо на учињену повреду закона из члана 87. став 3. ЗКП.

Како одредбом чланом 485. став 4. ЗКП којом су прописани разлози због којих окривљени односно његов бранилац сходно правима која има у поступку у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека, због повреде закона из члана 87. став 3. и члана 440. ЗКП, то је Врховни суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП донео одлуку као у изреци овог решења.

**Записничар – саветник
Марија Рибарић, с.р.**

**Председник већа – судија
Татјана Вуковић, с.р.**

За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић